

Die Kreuzzugsbriefe aus den Jahren

IV. — Epistula I Stephani comitis Carnotensis ad Adelam uxorem. 139

1088 – 1100, 1. Ed. H. Hagenmeyer

Innsbruck 1901, o. 138 – 141.

IV.

Epistula I Stephani comitis Carnotensis ad Adelam uxorem suam.

(Scripta e vestris prope Nicæam a. 1097, va. 24. diem iunius fuit).
 A — Col. uscr. bibl. Vatic. Reg. Christ. 1283, cop. membr. saec. XII.
 B — Editio dom. Berolin. (Hist. de Blois, Paris 1682, prefaces p. xxi)
 e codice Carnotensi iunc deverso desumpta. — M = Editio dom. Mainz (Museum Italicum t. I, II, 237–239) e codice bibl. Vatic. Reg. Christ. (1283?)
 desumpta. — R = Editio Parisiensis acad. istis (Recueil des hist. de crois.).

1 Stephanus¹ comes Adelae² comitissae, dulcissimæ amicæ³, uxori sue, quicquid meus sua melius aut benignius excogitare⁴ potest.
 2 Notum sit dilectioni tuae⁵, Rouaniam⁶ me cum omni honore⁷, omnique corporeo sospitate⁸ iter beatum tenere, ultæ meæ ac peregrinationis seriem a Constantiopolii litteratorie⁹ tibi mandare curauit; sed ne legato illi aliquod infortunium contigerit, tibi has rescribo¹⁰ litteras¹¹, ad urbem Constantinopolium¹² cum ingenti gaudio. Dei gratia, perueni¹³, imperator¹⁴ nero digne et honeste et quasi filium¹⁵ suum me diligentissime suscepit et amplissimis ac preftissimis donis ditanit¹⁶; et in toto Dei exercitu et nostro¹⁷ non est dux neque comes neque aliqua potens persona, cui magis credit uol fauac quam mihi¹⁸, nere, mi¹⁹ dilecta, eius imperialis dignitas persæpe mouit et monet, ut unum ex filiis nostris ei conuenientius²⁰: ipse nero²¹ tantum tamque præclarum honorum se et attributum²² promisit, quod nostro inuincere inuidebit²³.
 ipse enim omnes principes nostros largissime dicit, milites cunctos donis reueat, pauperes omnes dabis recreat²⁴, prope Nicæam ciuitatem²⁵ est castrum, nomine Cluot²⁶, iuxta quod maris currit brachium²⁷, per quod naues propriae pii²⁸ imperatoris die noctuque usque Constauntopolim currunt, quæ inde pauperum

¹ *Idee* B. — " *egitare* M. R. — " *nestar* M. R. — " *Romanum* M. R.; *Rouaniam* A; *curiositas* A; *om. Rouaniam* B. — " *hospitare* B. — " *litteraturam* A. — " *ad ipsam* B. — " *scriptam* B. — " *honestissimam* M. R. — " *allegans* B. — " *deinde* M. R. — " *et nostro* om. M. R. — " *mili* M. R. — " *et add.* M. R. — " *ad* M. R. — " *intra* A. B. — " *om. pīj* M. R.

cibos ad²⁹ castrum ferunt, qui eis innumeris³⁰ cotidie distribuuntur³¹, nostris quoque temporibus, ut nobis uidetur, non fuit princeps uniuersa inorū honestate³² adeo³³ præclarus, pater, nū dilecta, tuus³⁴ multa et magna dedit³⁵, sed ad hunc³⁶ paene nihil fuit³⁷, haec parua de eo tibi scribere dilexi, ut paululum quis esset cognosceres. Post dies iero X³⁸, per quos me secum uenabantissime habuit, ab eo quasi a patre discessi. ipse iero nūbi naues præcepit præparari, per quas tranquillum maris brachium quod eandem circumdat urbem, citissime transiit³⁹, quidam illud Constantinopolitanum maris brachium saeum ac periculosum dicebant, quod falsum est⁴⁰: nam in eo plus quam in Marna uel Sequana⁴¹ minime dubitandum est, inde ad aliud, quod Sancti Georgii Brachium⁴² dicitur, nūnius⁴³; illud quidein, quia nauium copiam reperiuit, minime potuimus, adscensu superauimus⁴⁴, ad Nicanoriam⁴⁵ urbem desolatam a Turcis, in qua beatus martyris Pantaleon⁴⁶ pro Christo passus est, ubi praedictum maris brachium caput et finem habet, iter nostrum direxiturus, deinde ad maximam urbem Nicæam⁴⁷, Deum benedicentes, cucurrimus, Nicæam autem mi dilecta, plus quam CCC aliae turres cum muris mirabilis claudunt⁴⁸. Turcos in ea audaces pugnatores inuenimus: ubi iniunctum Dei exercitum iam⁴⁹ per IV septuaginas cum Nicæenis mortiferum conflictum habere repiperimus⁵⁰. Solinianus⁵¹, Turcorum princeps, paulo antequam⁵² nos ad exercitum uenisseus⁵³, cum magno exercitu⁵⁴ in nostros, paratus ad bellum, subito inuerat, aestimans se quodam impetu posse intrumpere in urbem⁵⁵, ut subueniret suis⁵⁶: quia prava intentio aliter quam putauit Dei misericordia evenit, nostri autem uelociissime parati, Turcos animis ferociis receperunt: qui statim uerteentes terga se in fugam omnes decelerunt⁵⁷, nostri eos acerrime insequentes, multis de eis interficerunt⁵⁸, et per magnum spatium terræ vulnerando, occidendo et eos fugarunt; et nisi essent ardui montes nostris innoti⁵⁹, eadem die⁶⁰ in magnum et in imundicabile⁶¹ daunum⁶² corruissent, de nostris omnibus nemo tunc periret⁶³, sed postea⁶⁴ noster communis magnus exercitus multis acerrimisque congressus exerceverat⁶⁵, cum ballistis et arcubus multis ex Turcis et⁶⁶ de maioribus interficerunt⁶⁷, de nostris quidam occisi sunt, sed uere non nulli⁶⁸: nominatis niles nullus, nisi Flandrensis Baldinus, comes de Ganz⁶⁹, uidentes iugur Deo digni principes nostri Nicæam adeo ut prædictum⁷⁰, turrigeratum⁷¹, artus⁷² tunc non posse superari, lignæ altissimas tures⁷³, cum propugnaculis et diversis instrumentis grandi labore construxere, quod Turci adspicientes timore subacti, urbem imperatori per multos reddiderunt⁷⁴, ea con-

